

betalt. Andragendet blev indgivet kort før Nytaar, thi naar Andragender skulle være sikre paa at komme til Forhandling inden en Rigsdagssamlings Slutning, skulle de gerne være indleverede inden første Februar. Det er jo en gammel Regel. Faa Dage før den 1. Februar henvendte jeg mig da til Finansministeren for at bede ham fremskynde Finansministeriets Svar saa vidt muligt, saa at det kunde foreligge inden 1. Februar. Der kom da ogsaa under 27. Januar et Svar fra Ministeriet gaaende ud paa, at Finansministeren ikke ansaa sig for bemyndiget til at tilstaa den omhandlede Tilbagebetaling, Ogsaa paa dette Svar var jeg forberedt, thi som jeg bemærkede før, stod det for mig saaledes, at der maatte en særlig Bevilling til, for at Finansministeren kunde foretage denne Tilbagebetaling.

Andragendet blev da indgivet i Slutningen af Januar under Nr. 129 til Finansudvalget. Til min store Forbavselse har Finansudvalget ikke indstillet det til Henvisning til Finansministeren. Nu maa jeg maaske nævne — jeg begaar neppe nogen som helst Indiskretion i saa Henseende —, at det er mig meddelt, at der har om denne Sag været Samraad mellem Finansudvalget og Finansministeren, og at Finansministeren i dette Samraad har oplyst Finansudvalget om, at der var foreslaaet Direktør Smith en Udvej, nemlig denne, at han kunde lade Flaskerne gaa ud til Frihavnen og lade dem forandre saaledes, at de kunde gaa ind under den lave Toldsats fra Frihavnen igen til København. Dette er vist rigtigt (*Jens Busk*: Ja, i Realiteten.). Jeg skal herom da oplyse, at de officielle Skrivelser intet indeholder om en saadan Udvej, men, at det er rigtigt, at der i en Telefonsamtale fra Generaltolddirektørens Side er stillet Direktør Smith en saadan Udvej i Udsigt. Men naar Finansministeren har oplyst i Finansudvalget, at dette vil medføre en Udgift af omtrent 150 Kr., saa beror Opgivelsen af dette Beløb paa en Fejltagelse, og en meget stor Fejltagelse. Jeg skal nu ikke i dette Øjeblik komme ind paa dette Spørgsmaal, hvorvidt det er rigtigt, naar man ellers erkender, at Billigheden taler for, at Manden bør have dette Beløb tilbagebetalt — det er et Beløb paa 1,479 Kr. — da at sige til ham: Vi komme lettest ud over Vanskelighederne ved, at du betaler 150 Kr., saa faar du, hvad man anser for rigtigt og billigt. Dette Spørgsmaal skal jeg ikke i Øjeblikket dvæle ved, men med Hensyn til det opgivne Beløb

skal jeg nævne, at det er meget for lavt. Naturligvis lod Direktør Smith anstille Undersøgelser og indhente Tilbud med Hensyn til Udgifterne ved en saadan Forandring, og dette gaar da ud paa, at naar denne Udvej skulde benyttes, vilde det koste mindst 1,040 Kr., og det er jo adskilligt mere end 150 Kr. Det var altsaa et saa stort Beløb, der maatte udredes af den paagældende, for at han kunde faa de 1,479 Kr. tilbage, hvilke man dog vistnok maa anse det for billigt, at han faar tilbage. Det, der skulde ske, var nemlig dette, at denne Beholdning paa 10,000 Flasker, som allerede var kommen paa Lager, skulde fra Lageret flyttes ned og læsses paa Vogne, derefter skulde køres til Frihavnen, der skulde Mærkerne afslibes, derefter skulde de indføres til den lavere Told, og naar de vare come indenfor Frihavnens Terrain, skulde Mærkerne atter indætses og Varerne køres tilbage og oplagres. Allerede Transporten med Aflæsning og Paalæsning andrager efter Tilbudet, jeg har i min Haand, 240 Kr. Dertil kommer Udgifterne ved Nedtagelsen fra Lageret og Genanbringelsen paa Lageret. Endvidere er der ved saadan Omflytning altid en Del Brækage, saa at Udgifterne ville gaa op over 240 Kr. Men saa er der — og det er det vigtigste — de to Forandringer, som nødvendig maa ske med Flaskerne, nemlig Afslibningen af de indætsede Mærker, det er 3 Øre pr. Flaske, og naar Flaskerne atter komme uden for Frihavnen, skulle Mærkerne indætses paa ny, det er 5 Øre pr. Flaske, hvilket bliver 500 Kr. Vi komme saaledes op paa 1,040 Kr. foruden det Tab, der sker ved Brækage, og Udgifter ved at nedtage Flaskerne fra Lageret og atter lægge dem paa Lager. Det er altsaa en Sum, der beløber sig til det 7-dobbelte af disse 150 Kr., som jeg antager skønsmæssigt er nævnt af Finansministeren til Finansudvalget.

Dette Beløbs Opgivelse antager jeg imidlertid har været det, der har bestemt Finansudvalget til ikke at gøre nogen Indstilling i denne Sag, og jeg haaber nu, at jeg, efter at have givet disse Oplysninger om alle Enkeltheder, har forandret saavel den ærede Finansministers som ogsaa det ærede Finansudvalgs og dets Ordførers Syn paa hele denne Sag.

Til Slutning vil jeg kun pointere dette, at her ikke er Tale om, hvorvidt Staten skal være ansvarlig for, hvad dens Embedsmænd foretage sig. Saaledes ligger Spørgsmaalet ikke for, nej, Spørgsmaalet er et andet. Statskassen er jo vel tjent